

[Pia Kjærsgaard]

blive enige om en stramning af udlændingelovgivningen, og at man tog et valg på udlændingelovgivningen, hvis det brede flertal, som ministeren efterlyser, ikke vil være med.

Justitsministeren (Engell):

Uden at vi skal fortabe os i de historiske detaljer i den debat, der har været igennem de seneste år, vil jeg lige sige til hr. Arne Melchior, at når vi ikke i sommeren 1990 inviterede til politiske drøftelser i en bredere kreds, var det, fordi regeringen ganske enkelt ikke nåede at blive færdig med sine overvejelser, og det må, som hr. Arne Melchior fra sin tidligere ministergerning jo også ved, altid være en forudsætning, at regeringen har et forhandlingsoplæg at drøfte i enighed med partierne; her optræder man jo samlet, og det lykkedes altså ikke at blive færdig.

Dernæst vil jeg gerne sige, at det »formentlig«, jeg havde inde i mine første sætninger, ikke kører på, at lovforslaget muligvis kommer. Der kommer et lovforslag inden udgangen af denne måned, som jeg håber vi kan nå at få vedtaget inden sommerferien. Jeg anerkender, som hr. Arne Melchior siger, at det er relativt kort tid, men omvendt vil alle de problemstillinger, som berøres i lovforslaget, være velkendte, være gennemdiskuterede, også i forbindelse med redegørelsesdebatten og i mange andre sammenhænge. Så der er ikke tale om, at det er et fuldstændig nyt stof med helt nye temaer, Folketinget skal forholde sig til.

Fru Pia Kjærsgaard spurgte, om man kunne forestille sig, at De Konservative, Venstre og Fremskridtspartiet satte sig ned og lavede et udlændingepolitisk oplæg, som man, hvis det ikke kunne komme igennem i Folketinget, måtte gå ud at slås for hos vælgerne.

Hertil vil jeg gerne sige, at det er min holdning, at vi skal prøve at nå frem til et lovforslag, som præges af et samarbejde, hvor partierne enes, og ikke gøre udlændingepolitikken til et konfrontationstema. Det er det, der er sigtet med det forslag, jeg agter at fremsætte, som vil være en invitation til et samarbejde med så mange partier som muligt her i Folketinget og ikke et oplæg til at gå ud og kæmpe i befolkningen, hvor temaet jo er centralt og vigtigt, men hvor det afgørende selvfølgelig er, hvad vi kan blive enige om her i Folketinget. Jeg håber, at også Fremskridtspartiet vil medvirke positivt i den debat, vi skal have.

Pia Kjærsgaard (FP):

Nu ved jeg udmærket, at det kun er statsministeren, der kan udskrive valg, men man må dog erkende, at det er justitsministeren, der står som den øverste ansvarlige for denne lovgivning, som tilsyneladende er så vigtig for regeringen, og derfor vil jeg gerne spørge, om det én gang for alle er afvist, at man vil tage et valg på udlændingelovgivningen.

Det kunne det egentlig være rart at få rede på, for der kommer jo mange forskelligartede udtalelser fra regeringspartiernes medlemmer om det.

Justitsministeren (Engell):

Som fru Pia Kjærsgaard startede med at sige, så har vi den fornuftige regel i regeringen, og sådan har det vist været i alle regeringer, at det er statsministeren, der udtaler sig om, hvad der måtte være eller ikke være valgetemaer, så det agter jeg ikke at kommentere.

Som sagt er det min hensigt, og det er også regeringens hensigt, at vi gerne ser en udlændingelovsændring vedtaget inden sommerferien. Det er det, vi stiler imod, og ikke et folketingsvalg på et udlændingepolitisk tema. Det indgår meget centralt i debatten og bliver diskuteret med stærke følelser og stærkt engagement, og det synes jeg er vigtigt, det synes jeg er rigtigt, men i sidste ende er det afgørende naturligvis, at vi kan få vedtaget ændringerne i Folketinget.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Bortfaldne spørgsmål:

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Det er meddelt mig, at spørgsmål nr. S 581 og S 582, der var stillet af Holger K. Nielsen (SF) til statsministeren, er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålene, der hermed er bortfaldet, var sålydende:

Spm. nr. S 581

Til statsministeren (6/3 92) af:

Holger K. Nielsen (SF):

»Kan statsministeren uddybe, hvad han me-